

சாராம்சம்: இனிய குழந்தைகளே, உங்களுடைய இப் பிறவி மிகவும் பெறுமதி வாய்ந்ததாகும். ஏனெனில் இந்நேரத்தில் தந்தையே உங்களுக்குச் சேவை செய்கின்றார். அவர் உங்கள் ஆடைகளை லக்ஸ் (லக்ஷ்- இலட்சியம்) சவர்க்காரமிட்டுக் (எழுபி) கழுவுகின்றார்.

கேள்வி: அல்லாவே உலகைப் படைப்பவர் எனக் கூறுபவர்களிடம், நீங்கள் கேட்க வேண்டிய கேள்வி என்ன?

பதில்: அவர்களிடம் வினவுங்கள்: அல்லா உலகை ஸ்தாபிக்கும் பொழுது அவருக்கு ஒரு பெண்ணும் தேவையாகும். ஆகவே அல்லாவிற்கான பெண் யார்? நீங்கள் 'தந்தையாகிய கடவுள்' எனக் கூறுவதனால், ஒரு தாயும் தேவையாகும். குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு இந்த ஆழமான இரகசியம் மிக நன்றாகத் தெரியும். இந்த பிரம்மாவே அல்லாவிற்கான பெண் ஆவார். அவரே உங்கள் மூத்த தாயாவார். மனிதர்களால் இதனைப் புரிந்து கொள்ள முடியாது.

பாடல்: இந்த நாடகத்தை உருவாக்கிவிட்டு மறைந்து சென்றவர் யாரோ?

ஓம் சாந்தி. எந்த ஒரு மனிதனாலும் இப் பாடலினுடைய மிகச்சரியான விளக்கத்தைக் கொடுக்க முடியாது என்பது குழந்தைகளாகிய உங்களுக்குத் தெரியும். நாடகங்களை எழுதுபவர்களுமே புரிந்து கொள்வதில்லை. சமயநூல்கள் எழுதப்பட்டுள்ளதைப் போன்றே அவர்கள் வெறுமனே பாடல்களை இயற்றுகின்றார்கள். அவர்கள் எதனையும் புரிந்து கொள்வதில்லை. வேதங்கள் என்பது சமயநூல்கள் அல்ல என நீங்கள் கூறுகின்றீர்கள். அவை சமயநூல்கள் என்றல்ல, ஆனால் நூல்கள் என்றே அழைக்கப்படுகின்றன. சமயநூல்களில் ஏதாவதொரு நன்மை இருக்க வேண்டும். எவ்வாறாயினும், அவர்கள் சமயநூல்கள் என்பதன் அர்த்தத்தையேனும் புரிந்து கொள்வதில்லை. சமயத்தை ஸ்தாபிக்க ஒருவரால் பயன்படுத்தப்படுவதே சமயநூலாகும். ஆகவே, நீங்கள் வினவ வேண்டும்: வேதங்கள்; உபநிடதங்கள் எனும் நூல்கள் எச்சமயத்திற்கு உரியவை? அந்த சமயத்தை யார் ஸ்தாபித்தது? அவர்களிடமிருந்து எந்த சமயமும் தோன்றவில்லை. பலவகையான சமயங்கள் உங்களுக்கு விளங்கப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. ஒரு மரத்தினுடைய முக்கிய பாகமானது அடிமரமாகும், பின்னர் அதில் ஒரு பெரிய கிளைகள் இருக்கும், அதன் பின்னர் மற்றைய கிளைகளும் சிறுகிளைகளும் வெளிப்படுகின்றன. சமயநூலாகிய கீதை அனைத்து நூல்களினதும் இரத்தினமான அடிமரமாகும் என்பது குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு விளங்கப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. கீதையைத் தவிர, ஏனைய அனைத்துமே படைப்பாகும். இஸ்லாம், பௌத்தம், கிறிஸ்துவம் போன்ற அனைத்தும் கல்ப விருட்சத்தின் கிளைகளாகும். கீதையிலே எழுதப்பட்டுள்ளது: மனித உலகின் விருட்சம். ஆகவே, விருட்சத்தின் முக்கியத்துவம் இப்பொழுது உங்கள் புத்தியிலே இருக்கின்றது. அடிமரமே முக்கிய பாகமாகும் அதாவது ஆதி சனாதன தேவி தேவதா தர்மம் ஆகும். இந்த விருட்சம் ஆலமரத்துடன் ஒப்பிடப்படுகின்றது. அந்த விருட்சம் மிகவும் பெரியதாகும். விருட்சம் பழையதாகும்பொழுது அதனுடைய அடிமரம் உக்கிவிடுகின்றது. ஆனால் கிளைகளும் சிறுகிளைகளும் எஞ்சியிருக்கும். இங்கும் அதேபோன்றதாகும். இந்த விருட்சத்தினுடைய அடிமரம் அதாவது தேவதர்மம் இப்பொழுது இல்லை என்பது குழந்தைகளாகிய உங்களுக்குத் தெரியும். கடவுளுக்கு 24 அவதாரங்கள் இருந்தால் அவர் சர்வவியாபியாக இருக்க முடியாது. அவர் அவதரித்தால் அவர்கள் கூறுவதைப் போன்று அவர் எவ்வாறு சர்வவியாபியாக இருக்க முடியும்? இது ஒரு புதிய விடயமாகும். விருட்சம் மிகப் பெரியதாகும், அதற்கு ஒரு அடிமரம் இல்லை. தான் ஆதி சனாதன தேவிதேவதா தர்மத்தைச் சேர்ந்தவர் எனக் கூறும் எந்தவொரு மனிதனும் இருக்கவில்லை. சத்தியயுகத்தை நூறாயிரம் வருடங்களுக்கு பின்னால் கொண்டு சென்றுள்ளனர். இது பெரும் சிக்கலை உருவாக்கியுள்ளது. இப்பொழுது மனிதர்கள் அனைவரும் சந்தோஷமற்றுள்ளனர். எவரால் சந்தோஷமாக இருக்க முடியும்? காகத்தின் எச்சத்தைப் போன்ற இங்குள்ள சந்தோஷத்திற்கும் அங்குள்ள பெருஞ்சந்தோஷத்திற்கும் இடையேயுள்ள வேறுபாடு சந்நியாசிகளின் புத்திகளுக்கு எட்டுவதில்லை. அவர்களுக்கு இது தெரியாது. தந்தை உங்களிடம் கூறுகின்றார்: இப்பொழுது நான் உங்களை மீண்டும் பெருஞ்சந்தோஷத்திற்குள் அழைத்துச் செல்கின்றேன். இந்நேரத்தில் அவர் தனது பாகத்தை நடித்து, அனைத்தையும் செய்த பின்னர் அவர் மறைந்து விடுகின்றார். உண்மையில் அனைவருமே

ஒரு பாகத்தை நடிக்கின்றனர். இஸ்லாம், பௌத்தம் போன்றவற்றைச் சேர்ந்த அனைவருமே மறைந்துவிடுவார்கள். அவர்கள் மேலே சென்றுவிடுவார்கள். எவருக்குமே இது தெரியாது. இது மனிதர்களுக்கு மாத்திரமே விளங்கப்படுத்தப்படுகின்றது. இது மிருகங்களுக்குக் கூறப்படுவதில்லை. மனிதப்பிறவியானது அனைத்திலும் மேன்மையானது என அழைக்கப்படுகின்றது. எந்தப் பிறவி? மனிதர்களுடைய தோல் எவ்விதப் பயனும் அற்றது எனக் கூறப்படுகின்றது. பின்னர் மனிதப்பிறவியே மேன்மையானது என்றும் கூறப்படுகின்றது. உண்மையில், உங்களுடைய இப்பிறவியே மேன்மையானதாகும், ஏனெனில் தந்தை இங்கமர்ந்திருந்து உங்களுக்குச் சேவை செய்கின்றார். உலக மக்களினுடைய இப்போதைய வாழ்க்கையே மிகவும் தாழ்ந்தது. முன்னர் நூங்களுமே மிகவும் தயவர்களாகவும், தூய்மையற்ற மனிதர்களாகவும் இருந்தார்கள் என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். இப்பொழுது பாபா எனது ஆடைகளை ஞானம் எனும் லக்ஸ் (இலட்சியம்) சவர்க்காரமிட்டுக் கழுவுகின்றார், அவர் கூறுகின்றார்: இப்பொழுது, உங்கள் தந்தையை நினைவுசெய்யுங்கள். உலகத்திலுள்ள எவருக்குமே தந்தையைத் தெரியாது. அவர்கள் தந்தையை அறிந்து கொள்ளும்போது மாத்திரமே அவர்களால் அவருடைய குழந்தைகள் ஆகமுடியும். அவர்கள் சிவனிிற்கும் பிரம்மாவிற்கும் உரியவர்களாகினால் மாத்திரமே அவர்களால் பேரக்குழந்தைகள் என அழைக்கப்படுவார்கள். இரண்டு வகையான பிராமணர்கள் உள்ளனர். ஒன்று வாய்வழித்தோன்றல்களும், மற்றையது பௌதீகப் படைப்புமாகும். நூங்கள் பிரம்மாவினுடைய வாய்வழித் தோன்றல்களான பிரம்ம குமாரர்களும், குமாரிகளும் ஆவீர்கள். பிரம்மாவினுடைய தந்தை யார்? சிவபாபா. எவருமே அவருக்குத் தந்தையல்ல. உங்களுக்குக் கற்பிப்பவரும் அவரே, உங்களுடைய குருவும் அவரே ஆவார். அவர் இப்பொழுது நேரடியாக உங்கள் முன்னால் இருக்கின்றார், அதன் பின்னர் அவர் மறைந்து விடுவார். அவர் தூய்மையற்ற உலகைத் தூய்மையாக்கி, தேவதர்மத்தை ஸ்தாபித்தப் பின்னர் அனைவரையும் முகத்திதாமத்திற்கு அழைத்துச் செல்வார். அவர் உங்களுக்கு 21 பிறவிகளுக்குச் சந்தோஷத்தைக் கொடுத்துள்ளார், ஆகையால், அதை விட உங்களுக்கு வேறு என்ன வேண்டும்? எனினும் பாபா உங்களைச் சதா சந்தோஷமானவராக ஆக்குகின்றார். எவ்வாறாயினும், ஒரு மேன்மையான அந்தஸ்தைப் பெறுவதற்கு நூங்கள் முயற்சி செய்யவேண்டும். கிருஷ்ணரின் உலகமே, சந்தோஷ உலகம் என அழைக்கப்படுகின்றது. நாராயணனுடைய குழந்தைப் பருவத்தை மக்கள் சித்திரிப்பதில்லை. அவர்கள் கிருஷ்ணருடைய திருமணத்தைச் சித்திரிக்கின்றனர். அவர் ராதையை மணந்த பொழுது, அவருடைய பெயர் என்னவாக மாறியது? அவர்கள் இதனைக் காட்டுவதில்லை. மக்களுக்கு இலக்ஷ்மி நாராயணன் பற்றித் தெரியாது. எவருக்குமே அவர்களுடைய சுயசரிதம் தெரியாது. நூங்கள் இப்பொழுது இதனைப் புரிந்து கொண்டுள்ளீர்கள். முழுச் சக்கரத்தையும் சுற்றி வந்துள்ள பல்லாயிரக்கணக்கானோரில் ஒருகைப்பிடி அளளவினரே வெளித்தோன்றுவர். பக்தி செய்பவர்களே முதலில் பூஜிக்கப்படுபவர்களிலிருந்து பூஜிப்பவர்கள் ஆகுகின்றார்கள் என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். அனைவருமே பக்தர்கள் ஆவார்கள். மனிதர்கள் கடுகைப் போன்றவர்கள் ஆவார்கள். அப்பாவி, ஆதரவற்ற மக்கள் அனைவருமே மரணமெனும் ஆலையில் அரைக்கப்படுகின்றார் என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். குழந்தைகளாகிய நூங்கள் இப்பொழுது பரந்த புத்தியைப் பெற்றுள்ளீர்கள். 84 பிறவிகளின் சக்கரத்தை உங்கள் புத்தியில் கொண்டிருப்பது மிகவும் இலகுவாகும். நாங்கள்; இப்பொழுது பிராமணர்கள், பின்னர் தேவர்கள் ஆகுவோம். பின்னர் நாங்கள்; 84 பிறவிகளை எடுக்க வேண்டும். 'ஹம்சோ' என்பதன் அர்த்தம் குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு விளங்கப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. 'ஹம்சோ, சோஹம்' இங்கு மாத்திரமே பாடப்படுகின்றது. இக் கூற்று மற்றைய சமயங்களில் பயன்படுத்தப்படுவதில்லை. அவர்கள் கடவுளைக் குறிப்பிடுவதற்கு ~ஓம்! என்பதை பயன்படுத்துகின்றார்கள். உண்மையில், 'ஓம்' என்றால் நான் ஓர் ஆத்மா என்பதாகும். அவர்கள் 'ஆத்மாவே பரமாத்மா' என்று தவறாகக் கூறுகின்றார்கள். நல்லது. அதன் பின்னர் என்ன? நான் ஒரு சரீரம் அல்ல. பரமாத்மாவாகிய பரமதந்தையால் 'நான் ஓர் ஆத்மா, இது எனது சரீரம்' எனக் கூறமுடியாது. அத் தந்தை கூறுகின்றார்: 'நான் ஓர் ஆத்மா' எனக் கூறுவது சரியாகும். நான் இச்சரீரத்தைக் கடனாக) எடுத்துள்ளேன். இது எனது பாதணியல்ல. எனக்குப் பாதங்கள் இல்லை. எனது பாதம் பூஜிக்கப்பட முடியாது. கிருஷ்ணருக்குப் பாதம் இருக்கின்றது: எனக்குப் பாதங்கள் இருப்பதில்லை. நான் அசரீரியானவர். உண்மையில், ஆத்மாக்களும் அசரீரியானவர்களே, ஆனால், அவர்கள் 84 பிறவிச் சக்கரத்தினுள் பிரவேசிக்கின்றனர். நான் ஒரு சரீரத்தைக் கொண்டிருப்பதில்லை. நான் சரீரமற்றவர். ~சரீரமற்றவர்களாகி

என்னை நினைவு செய்யுங்கள்” என நான் உங்களிடம் கூறுகின்றேன். பாபா வந்துவிட்டார் என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். அவரது பாகம் என்ன? தூய்மையற்ற உலகைத் தூய்மையாக்குவதாகும். அசரீரியானவர் நிச்சயமாக யாராவது ஒருவருடைய சரூரத்தில் பிரவேசிப்பார். மனிதர்களுக்கு ஞானம் இல்லாததால், முதல் இளவரசனான ஸ்ரீ கிருஷ்ணருடைய பெயரைக் குறிப்பிட்டுள்ளனர். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் எவ்வாறு இங்கு வருவார்? நூங்கள் இதனைப் புரிந்து கொண்டு பின்னர் மற்றவர்களுக்கு விளங்கப்படுத்தலாம். தாகூர்கூதை போன்ற மக்கள் பெருமளவு புகழ்கின்றனர். உண்மையில், அது கிருஷ்ணரின் புகழல்ல. சிவபாபாவே கிருஷ்ணரை உருவாக்கியவர் ஆவார். இது கிருஷ்ணரின் பல பிறவிகளின் இறுதிப் பிறவியாகும். பாபா கூறுகின்றார்: நான் எவ்வாறு ஒரு சிறுகுழந்தையின் சரூரத்தில் அமர்ந்திருந்து பேச முடியும்? ஒரு முதிர்ச்சியான இரதம் நிச்சயமாகத் தேவையாகும். நாடகத்திற்கேற்ப என்னுடைய இந்த இரதமானது நிச்சயிக்கப்பட்டுள்ளது. நான் அடுத்த கல்பத்தில் வேறொரு இரதத்தை எடுப்பேன் என்றல்ல. பிரம்மாவினூடாக மாத்திரமே ஸ்தாபனை இடம்பெறும். முன்னைய கல்பத்திலுமே பிரம்ம குமாரர்கள் குமாரிகளாகிய நூங்கள் பிரம்மாவினூடாகவே உங்கள் ஆஸ்தியைப் பெற்றீர்கள். தந்தை இப்பொழுது கூறுகின்றார்: அனைவரிடமிருந்தும் துண்டித்து, என்னுடன் மாத்திரம் உங்கள் தொடர்பைக் கொண்டிருங்கள். என்னுடையவர் வேறெவருமன்றி ஒரு சிவபாபா மாத்திரமே. தாயும் தந்தையும் நூங்களே..... பெருமளவு புகழப்படும் ஒருவர் முன்னிலையில் நூங்கள் இப்பொழுது நேடியாக அமர்ந்துள்ளீர்கள். அதனைப் பற்றிச் சற்று சிந்தித்துப் பாருங்கள்: யார் உண்மையில் உங்களை உருவாக்கியது? கூறப்பட்டுள்ளது: அல்லாவே எங்களைப் படைத்தார். ஆகவே, நிச்சயமாக அல்லாவிற்கு ஒரு பெண் இருக்கவேண்டும். அல்லா அசரீரியானவர், ஆகவே அவரது பெண் எங்கிருந்து வந்தார்? நூங்கள் தந்தையாகிய கடவுளைப் பற்றிப் பேசுகின்றீர்கள் ஆகவே தந்தை எப்பொழுதுமே படைப்பவராவார். ஒரு தாய் இல்லாவிட்டால், அவர் எவ்வாறு தந்தை என அழைக்கப்படுவார்? அவருக்கு ஒரு குழந்தை இருக்கும்பொழுது மாத்திரமே அவர் தந்தை என அழைக்கப்படுகின்றார். தந்தையாகிய கடவுளின் பெண் யார் என்பது எவருக்குமே தெரியாது. இவை மிகவும் ஆழமான விடயங்களாகும். ஆதாம், பிபி ஆகிய இருவரும் இருக்கின்றனர். இவர் (பிரம்மா) ஆதாம் என அழைக்கப்பட்டால், சரஸ்வதியை பிபி என அழைக்க முடியாது. அவர் பிபியாக இருந்தால் அவருடைய தாய் யார்? இவ்விடயங்கள் மிகவும் தெளிவாகப் புரிந்து கொள்ளப்பட வேண்டும். தந்தை மாத்திரம் அமர்ந்திருந்து இதனை விளங்கப்படுத்துகின்றார்: இம்முறையிலே பிரம்மாவே எனது மனைவி ஆவார். அவரது வாய்வழி மூலம் நான் குழந்தைகளாகிய உங்களை உருவாக்குகின்றேன். நான் பிரம்மாவின் சரூரத்தினுள் பிரவேசிக்கின்றேன். பின்னர் ஜெகதாம்பாள் அவர்களைப் பராமரிப்பதற்கான கருவியாகினார். ஆதிதேவன் பிரம்மாவும் ஜெகதாம்பாள் சரஸ்வதியும்; யார்? அவர் பிரம்மாவின் புத்திரி என்று விவேகம் கூறுகின்றது. ஆகவே, எவ்வாறு படைப்பு படைக்கப்பட்டது? அது பிரம்மாவினூடாகவே படைக்கப்பட்டது, ஆகவே, அவரே மூத்த தாய் ஆவார். பின்னர் அங்கு உங்களைப் பராமரிப்பதற்காக மம்மாவும் பாபாவும் இருக்கின்றனர். சரஸ்வதியே முதலிடத்தைப் பெற்றுக்கொள்கின்றார். ஜெகதாம்பாள் பெருமளவு புகழப்படுகின்றார். நூங்கள் பிராமணர்கள் ஆகிவிட்டீர்கள் என்பதனை நூங்கள் இப்பொழுது புரிந்து கொண்டுள்ளீர்கள். நாங்கள் கடவுளின் மடியில் வந்துள்ளோம். இதிலுமே இரண்டு வகையினர் உள்ளனர்: உண்மையானவர்கள், மாற்றாந்தாயிற்கு உரியவர்கள். அனைவருமே ஒரே தாயினுடைய குழந்தைகள் ஆவார்கள். ஆகவே ‘உண்மையானவர்கள்’ ‘மாற்றாந்தாய்க்குரியவர்கள்’ என்ற கேள்வியே எழக்கூடாது. எவ்வாறாயினும், உண்மையானவர்கள், மாற்றாந்தாய்க்கு உரியவர்கள் என்று ஏன் கூறப்படுகின்றது. உண்மையான குழந்தைகள் தூய்மையாக இருப்பதோடு ஆஸ்தியையும் பெற்றுக்கொள்வோம் என அவர்கள் சத்தியம் செய்கின்றனர். ஆகவே, தூய்மையானவர்கள் மாத்திரமே வாரிசுகளாகி சிம்மாசனத்தைப் பெற்றுக்கொள்வர். மாற்றாந்தாய்க் குழந்தைகள் பிரஜைகள் ஆகுகின்றனர். பலர் உண்மையான குழந்தைகள் ஆகுவார்கள், ஆனால் அவர்கள் மத்தியில் வரிசைக்கிரமமானவர்களாக உள்ளனர். நூங்கள் செய்யும் முயற்சிக்கேற்ப நூங்கள் ஒவ்வொருவரும் தாய் தந்தையின் சிம்மாசனத்தில் அமர்வீர்கள். மம்மாவும் பாபாவும் சிம்மாசனத்தில் அமர்ந்தனர். ஆகவே நூங்களும் சிம்மாசனத்தைப் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும். எவ்வாறாயினும், நூங்கள் அவ்வாறு வரிசைக்கிரமமாகவே இருப்பீர்கள். ஆகவே, இதுவே யோகயாத்திரை ஆகும். நூங்கள் பாபாவை நினைவு செய்து சுயதரிசன சக்கரத்தைச் சுழற்றி மற்றவர்களை உங்களுக்குச் சமனாக ஆக்கவேண்டும். மற்றவர்களை உங்களுக்குச் சமனாக்குவதற்காக நூங்கள் முயற்சி செய்ய

வேண்டும். புத்திரிகள் அறிமுகத்தைக் கொடுத்த பின்னர், தந்தையினால்; புத்துணர்ச்சி ஊட்டப்படுவதற்காக அவர்களை தந்தையிடம் அழைத்து வருகின்றனர். யார் தந்தையிடமிருந்து முழு ஆஸ்தியையும் பெற்றுக் கொள்வார்கள் என்பதனையும் தங்களுடைய பற்றை அனைவரிடமிருந்தும் அகற்றி, ஒருவருடன் மாத்திரம் தங்களுடைய தொடர்பை ஏற்படுத்துகின்றவர்களையும் பாபா பார்க்கிறார். பாபாவே எங்களை உலகின் அதிபதிகள் ஆக்குகின்றார் என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். தந்தை கூறுகின்றார்: நான் உங்களைச் சுவர்க்கத்தின் அதிபதிகள் ஆக்குவேன். பின்னர், நூங்கள் சூரிய வம்சத்தவராகவோ அல்லது சந்திர வம்சத்தவராகவோ ஆகலாம். ஆகவே தந்தை அனைத்தையும் செய்த பின்னர் அவர் மறைந்து கொள்கின்றார். அவர் மூண்டும் மூண்டும் அவதரிப்பதில்லை. அவர் அவருக்கெனச் சொந்தமாக ஒரு சரீரத்தையும் கொண்டிருப்பதில்லை. அவர் ஒரு தடவை மாத்திரமே வருகின்றார். நூங்கள் தொடர்ந்தும் ஓர் ஆடையைக் விடுத்து வேறொன்றை எடுக்கின்றீர்கள். நான் மறுபிறவிகள் எடுப்பதில்லை. அவர் மிகத் தெளிவாக விளங்கப்படுத்துகின்றார். முன்னர், நூங்கள் இவ்விடயங்களை உங்கள் புத்தியில் கொண்டிருக்கவில்லை. தன்பாட்டில் நான் ஷட்டில் வாழ்ந்த போது, சந்தர்ப்ப வசத்தினால், பாபா எனக்குள் பிரவேசித்த பின்னர் நான் விழிப்படைந்தேன். இப்பொழுது, நாளுக்கு நாள் அனைத்துமே தொடர்ந்தும் புத்தியில் பதிகின்றன. சிலர் கூறுகின்றனர்: நான் ஏழு நாளுக்குரிய பாபாவினுடைய குழந்தை ஆவேன். நான் பாபாவின் இரண்டு மாதக்குழந்தை ஆவேன். இந்த ஞானம் ஒரு விநாடியில் பெறக்கூடியதாகும். பல குழந்தைகள் இருக்கின்றனர். வேறு எந்த ஆன்மீகக் கூட்டங்களிலும் அந்தளவு குழந்தைகள் இருப்பதில்லை. பிரஜாபிதா பிரம்மாவும் ஜெகதாம்பாளும் தந்தையினுடைய புத்திரனும் புத்திரியும் ஆவார்கள்: அவர்கள் ஆணும் பெண்ணும் அல்ல (தம்பதிகள்). ஓர் ஆணும் பெண்ணும் எவ்வாறு அவ்வளவு குழந்தைகளை உருவாக்க முடியும்? அவர்கள் அனைவரும் பௌதீகப் படைப்புகள் என்ற கேள்விக்கே இடமில்லை. முன்னைய கல்பத்திலே தாய் தந்தைக்குரியவர்களாகி அவர்களது ஆஸ்தியைப் பெற்றவர்கள் தொடர்ந்தும் வருவார்கள். நாற்று தொடர்ந்தும் நாட்டப்படுகின்றது. இது ஒரு பூந்தோட்டம், அல்லவா? தேவதர்மத்தின் பூக்கள் இப்பொழுது இல்லை. ஏனைய அனைத்துமே முட்களைப் போன்றதாகும். அவை குத்தும். இது முட்கள் நிறைந்த உலகமாகும். தந்தை வந்து முட்களை மொட்டுக்களாக்கிய பின்னர். மொட்டுக்களை மலர்களாக்குகின்றார். ஸ்ரீமத்தைப் பின்பற்றாததால் நூங்கள் விழுகின்றீர்கள். யாராவது ஒருவர் விகாரத்தினுள் விழுந்தால் பாபா அதனைப் புரிந்து கொள்வார். நூங்கள் இப்பொழுது தூய்மையற்றவர்களிலிருந்து தூய்மையானவர்கள் ஆகுகின்றீர்கள். பாபு காந்திஜியுமே தூய்மையாக்குபவரை நினைவு செய்வதுண்டு. அவர் உலக சர்வசக்திவான் இராச்சியத்தையே விரும்பினார். தந்தை மாத்திரமே அதனை ஸ்தாபிக்கின்றார். இந்த அசுரனாகிய கம்சனுடைய உலகை விட்டு, நாங்கள்; கிருஷ்ணரின் உலகுச் செல்லவேண்டும் என்பது உங்களுக்கு இப்பொழுது தெரியும். பாரதத்தில் சத்தியயுகம் இருந்தது. இது இலக்ஷ்மி நாராயணனுடைய இராச்சியமாக இருந்தது. அது 5000 வருடங்களிற்கான விடயமாகும். எதுவுமே 5000 வருடங்களிலும் பழையதாக இருக்கமுடியாது. பல்லாயிரக்கணக்கான காலம்வரை இருக்கும் எதுவுமே நீடிக்காது. பாருங்கள், வயதான தாய்மார்களாகிய நூங்கள் உங்களுக்கு ஆஸ்தியை வழங்குகின்ற தாய்தந்தையிடம் அதனைப் பெறுவதற்காக கட்கானிலிருந்து வந்துள்ளீர்கள். வயதான தாய்மார்களாகிய உங்களைப் பார்ப்பதில் தந்தையும் பூரிப்படைகின்றார். 5000 வருடங்களுக்கு முன்னரும் நூங்கள் வந்து உங்கள் ஆஸ்தியைப் பெற்றீர்கள். அனைத்துமே முயற்சியிலேயே தங்கியுள்ளது. வயதான தாய்மார்களாகிய உங்களால் அதிகளவு ஞானத்தை எடுக்க முடியாது. இந்த தாதா வயதானவர், ஆனால் அவர் மிக நன்றாகக் கற்பார். இளைய தாயான சரஸ்வதியும் நன்றாகக் கற்றார் என்பதனை நூங்கள் புரிந்து கொள்கின்றீர்கள். எவ்வாறாயினும், பிரம்மபுத்திரநதி இவரேயாவார். அவர் நிச்சயமாக அதிகளவு கற்க வேண்டும். இந்த வயதான தாதாவே அனைவரிலும் புத்திசாலியாவார். அவர் புத்திரியாவார். வயதானவர்களுக்கு அது மிகவும் இலகுவாக இருக்கின்றது. தொடர்ந்தும் பாபாவை நினைவு செய்யுங்கள். ஓகோ! சிவபாபா நான் என்னை உங்களிடம் அர்ப்பணிக்கின்றேன்! நூங்கள் எங்களைச் சந்தோஷதாமத்திற்கு அழைத்துச் செல்லுங்கள். அவ்வளவுதான்! அவ்வாறான சந்தோஷத்தில் நிலைத்திருங்கள், உங்கள் படகு அக்கரைக்குச் செல்லும். எப்பொழுதும் சிவபாபாவே உங்களுக்கு விளங்கப்படுத்துகின்றார் என்பதை நினைவிற் கொள்ளுங்கள். இவரை விட்டுவிடுங்கள்- சிவபாபாவே எப்பொழுதும் உங்களுடன் பேசுகின்றார் என்பதை நினைவிற்கொள்ளுங்கள். ஏனெனில் உங்கள் புத்தியின் யோகம் சிவபாபாவிடம் செல்லும்பொழுது

உங்கள் பாவங்கள் தொடர்ந்தும் அழிக்கப்படும். மம்மாவும் சிவபாபாவிடம் செவிமடுத்த பின்னர் விளங்கப்படுத்துகின்றார். எப்பொழுதும் சிவபாபாவின் நினைவை மாத்திரம் கொண்டிருங்கள், உங்கள் பாவங்கள் தொடர்ந்தும் அழிக்கப்படும். அச்சா.

இனிமையிலும் இனிமையான, அன்புக்குரிய, எப்பொழுதோ தொலைந்து இப்பொழுது கண்டெடுக்கப்பட்டிருக்கும் குழந்தைகளுக்கு உங்கள் தந்தை, தாயாக இருக்கும் பாப்தாதாவின் அன்பும் நினைவுகளும் காலை வந்தனங்களும். ஆன்மீகத் தந்தை ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு நமஸ்தே சொல்கிறார்.

தாரணைக்கான சாராம்சம்:

1. சிம்மாசனத்திலே அமர்ந்திருக்கும் ஓர் உண்மையான வாரிசாகுவதற்கு, தூய்மையாகி ஓர் உண்மையான குழந்தை ஆகுவதற்கான சத்தியத்தைச் செய்யுங்கள். அனைவரிடமிருந்தும் துண்டித்து, ஒருவருடன் மாத்திரம் உங்கள் தொடர்பை ஏற்படுத்துங்கள்.
2. மற்றவர்களை உங்களுக்குச் சமமாக ஆக்குவதற்கான சேவையைச் செய்யுங்கள். ஒரு முள்ளிலிருந்து மொட்டாகி, மொட்டிலிருந்து மலராகுங்கள். மற்றவர்களையும் மலர்களாக்குங்கள். புதிய விருட்சத்தின் மரக்கன்றை நாட்டுங்கள்.

ஆசுவாதம்: ~நான்! என்ற உணர்வை முடித்து, ஒவ்வொரு சூழ்நிலையிலும் வாயினாலும், மனதினாலும் ~பாபா, பாபா! என்று கூறுவதன் மூலம் வெற்றி சொருபம் ஆகுவீர்களாக. ஆத்மாக்களாகிய நீங்கள் பல ஆத்மாக்களின் ஆர்வத்தையும் உற்சாகத்தையும் அதிகரிப்பதற்கான கருவிகள் என்பதால் நீங்கள் என்றுமே ~நான்! என்ற உணர்வைக் கொண்டிருக்க முடியாது. 'நான் இதனைச் செய்தேன்' என்றிருக்கக் கூடாது. இல்லை, பாபா உங்களை கருவிகள் ஆக்கியுள்ளார். ~நான்! என்பதற்கு மாறாக ~எனது பாபா! என்றே இருக்க வேண்டும். ~நான் இதனைச் செய்தேன், நான் இதனைக் கூறினேன்! என்றிருக்கக் கூடாது. பாபா உங்கள் மூலமாக அதனைச் செய்வதார், பாபாவே செய்தார். அப்பொழுது நீங்கள் வெற்றி சொருபம் ஆகுவீர்கள். உங்கள் வாயில் எந்தளவிற்கு அதிகமாக ~பாபா பாபா! என்பது வெளிப்படுகின்றதோ அந்தளவிற்கு உங்களால் மேலும் பலரை பாபாவிற்கு உரியவர்கள் ஆக்க முடியும். ஒவ்வொரு சூழ்நிலையிலும் உங்களுடைய ஒரே அக்கறை ஒரேயொரு பாபா மாத்திரமே உங்களுக்கு உள்ளார் என அனைவரது உதடுகளிலும் வெளிப்படட்டும்.

சுலோகம்: சங்கமயுகத்தில் உங்கள் சரூரம், மனம் செல்வம் போன்றவற்றை தகுதியான முறையில் பயன்படுத்தி உங்கள் பொக்கிஷங்களை அதிகரிப்பதே விவேகமாக இருப்பதாகும்.

---ஓம் சாந்தி---